

hilste paa forskellige af Følget, idet han ogsaa ved denne Lejlighed viste Væver Hansen særlig Udmærkelse. Else takkede bevæget Bispen for den Ære, han havde vist hendes Datter og Svingersøn, og indbød ham til at deltage i deres Bryllupsgilde; men Bispen undskyldte sig med, at han maatte være i sit Hjem inden Aften; og da han havde faaet Ornatet ombyttet med sin Lærreds Kørefrakke inde i Sakristiet og endnu en Gang havde trykket Brudeparret og andre af de tilstedeværende i Haanden, satte han sig op paa sin Gig og rullede afsted.

Straks efter steg alle til Vogns, og under Piskesmæld fór Brudetoget hjemad. Mens man kørte ind i Byen, knaldede Geværskudene rundt om fra Gaarde og Vænger, Hestene stejlede, og Kvinderne paa Vognene udstødte smaa Skrig af Angst og Glæde. Udenfor Brudehuset stod fire Musikanter med Violiner og Horn og spillede op, hver Gang en ny Vogn standsede ved Porten for at aflæsse Gæster. Der var gamle, stive Bedstefædre, og der var tykke, tunge Koner, som tre Mænd maatte hjælpe ned af Vognen, mens unge smilende Piger med røde Flagrebaand i Nakken hoppede ned i Favnen paa den første Karl, der bød sig til.

Alle Vennerne baade fra selve Skibberup og fra Omegnen var bleven indbudte, Størsteparten af